

Беседа Владике Артемија на Лазареву суботу 2017. године, у манастиру Светог архиђакона Стефана у Ариљу

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево нас, браћо и сестре, налазимо се пред празником славног Васкрсења Христовога. Шест недеља поста смо пребродили ... на нашем путу ка Васкрсом Господу, остаје још недељу дана. Али Господ, да би нас укрепио још више, и света Црква је у овај данашњи дан, у суботу пред Његов улазак у Јерусалим, одредила да се прославља једно преславно и предивно чудо које је Господ учинио пред своје страдање и Васкрсење. То чудо је нешто што се до тада нити чуло, нити се видело, нити је постојало.

Господ је за време свога живота и рада на земљи васкрсао кћер кнеза Јаира, сина Наинске удовице кога су узели да сахране, али данас је васкрсао мртваца који четири дана лежао у гробу и почео да се распада. Васкрсао је четвородневнога Лазара. То је једна предивна историја, једна потресна драма која се одигравала у то време у малој Витанији поред Јерусалима. Господ је ради проповеди у народу и учења народа путовао много по Палестини тада и био је далеко од Јерусалима и од Витаније. Његов пријатељ Лазар, код кога је он често навраћао у кућу, који је имао две сестре Марту и Марију, разболео се. И сестре, знајући да је Господ многе болеснике исцелио, оне Њему поручују, како? Ми то не знамо. Не сигурно преко мобилних телефона, јер то тада није постојало, него оне су јавиле, само послале вест: *"Онај кога си љубио, болестан је."* Значи Лазар је болестан. И Господ, чувши ту вест, није ништа одговорио, није ни пожурio да оде, него је остао тамо где је био још два дана. Онда је рекао ученицима својим: *"Пријатељ наш, Лазар, заспа. Идем да га пробудим."* А ученици кажу: *"Учитељу, ако је заспао, пробудиће се, устаће."* А Господ је говорио о смрти Лазаревој. И онда је кренуо са својим ученицима и са народом који га је свуда пратио. Куд год је Он ишао никада није био сам, увек је

велики број народа ишао за Њим и са Њим, да гледају Његова преславна дела и да слушају Његову Божанску науку. Кад је пришао близу Витаније, и чуло се да долази, сестра Лазарева Марта истрчала је пред Њега пре уласка у село, пала је пред ноге Његове и повикала у сузама: *"Да си Ти био овде, не би мој брат умро."* А Он јој каже: *"Твој ће брат васкрснути."* Она опет разговора па каже: *"Знам да ће васкрснути али у последњи дан кад буде опште васкрсење."* А Он каже: *"Ја сам Васкрсење и Живот, ко у Мене верује неће никада умрети и Ја ћу га васкрснути у последњи дан."* Онда пита њу Господ: *"Верујеш ли у ово?"* Вера се увек тражила, за свако Христово чудо тражила се вера. И Он пита Марту: *"Верујеш ли у ово?"* А она, рекла је: *"Да, Господе, верујем."* Онда је отишла и јавила сестри Марији која је била код куће са многим народом који је дошао да их теши ради брата њиховог Лазара који је умро. Онда је и Марија похитала пред Господа, и поновила, такорећи, исте речи као и Марта: *"Да си Ти био овде не би мој брат умро."* И Господ онда пита: *"А где сте га сахранили?"* То пита ради народа. Знао је Господ као што све зна, и од Њега ништа сакривено није, знао је где је сахрањен, али, хоће да народ чује. И рекоше: *"Хајде да видиш."*

Кретоше се гробу Лазаревом, једна пећина у коју је он био положен по тадашњем обичају да се људи сахрањују и наваљена велика плоча на улаз у пећину. Кад су тамо дошли онда Марта прилази Исусу и каже Му: *"Господе, смрди, већ четири дана је у гробу."* Како је то поразно, како је смрт страшна, сестре за брата говоре – смрди. Господ их поново храбри, каже: *"Не рекох ли ти, ако верујеш видећеш славу Божију."* Онда нареди да склоне камену плочу са уласка у пећину. Људи то учинише, а онда Он, подиже очи к небу и повика иза гласа: *"Лазаре, изађи напоље!"* И гле, збило се до тада невиђено и нечувено чудо, мртвац после четири дана устао је из гроба и изашао увијен у платно, како су тада сахрањивали. Господ нареди присутнима: *"Одвежите га и пустите да иде."* Кад је народ то видео, били су сви задивљени и зато је тај народ који је присуствовао томе чуду, сутрадан по томе догађају, када је Господ улазио у

Јерусалим, а то је сутрашњи дан, на Цвети, Њега је народ дочекао као победника, као цара. И заиста Господ и јесте победник био, јединствен победник у роду људскоме. Победник који је победио смрт, која је постала од Његовог доласка као сан, зато је и рекао ученицима: *"Пријатељ наш, Лазар, заспа."* дакле, Господ је такав наш Бог и моћан, да је за Њега смрт – сан из кога Он једном речју својом буди и подиже из мртвих, као Лазара.

То је данашњи велики празник, браћо и сестре, и то је припрема за још веће чудо, за чудо Васкрсења Христовога, зато и данашња песма, свети тропар каже: *"Уверавајући нас људе у опште васкрсење..."* јер Господ је наговештавао много пута и говорио о последњем дану, о васкрсењу општоме, о страшноме суду, али многи су људи чули па и заборавили јер нису могли да прихвате, јер нису разумели. И Господ, вели се данас у тропару: *"Уверавајући нас у опште васкрсење подигао је из мртвих Лазара..."* дакле, да би људи видели да то је гаранција да ћемо сви ми који живимо на земљи, који смо живели од Адама до последњега човека, у задњи дан када дође крај света и века, све до Другог доласка Господа Христа, онда ће сви васкрснути и дочекати Господа који долази не више смирен као младенац у Витлејемској пећини, него долази као судија да свакоме да по делима његовим.

Шта ће коме дати, браћо и сестре, зависи од нас самих, зависи од нашег живота овде на земљи. Како живимо, како веру своју држимо, како бринемо о души својој, како се чувамо греха, исповедамо ли грехе које као људи учинимо, а сигурно да тога има јер нема човека да живи а да не греши.

Нека би Господ и свима нама данас овде сабранима, целом роду нашем, свима Православним Хришћанима и целом роду људском дао снагу да спознају ту истину, да поверују у Васкрсење Христово и у наше лично васкрсење, да се труде у животу своме, да испуне закон Божији и тако обезбеде себи

живот вечни у Царству Христа Бога нашега. И да се и ми удостојимо да тамо се нађемо, и да са свима светима и са четвородневним Лазаром да и ми слаavimo Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.

Нека је срећан и Богом благословен данашњи дан и данашњи празник.

Ево, отац Павле, да вам кажем само, имам два свештеника овде међу нама који су први пут овде, који су пре недељу дана пришли к нама јер нису могли више да остану у заблуди, јереси екуменизма, него су пришли да би управо одржали веру своју Православну, онакву какву су свети апостоли проповедали а свети оци утврдили и нама предали. То је отац Радисав Спасојевић и његов син, рођени син, Павле. Па ево, пошто је млађи Павле даћемо њему да подели нафору и да узмете од њега благослов. Добро сте дошли! Сретно и благословено!